

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/47351 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 30 mei 2008 in het geding tussen:

mede voor haar minderjarige kinderen,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 november 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van . mede voor haar minderjarige kinderen, (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 mei 2008, verzonden op 5 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

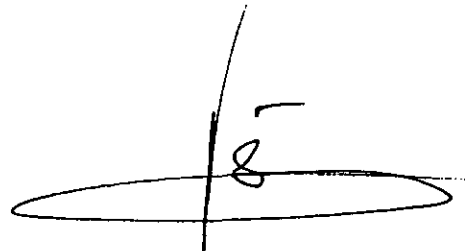
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 oktober 2008

218-587.

Verzonden: 24 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/47351

Uitspraak: 30 mei 2008

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Nigeriaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0501.06.0310,
V-nummer
eiseres,
mede namens haar minderjarige kinderen,

geboren op , en

geboren op
gemachtigde: mr. T. Bruinsma, advocaat te Lemmer,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,

verweerder,

gemachtigde: mr. E.B. Rijpma,

ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 7 mei 2007 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000.

Bij beschikking van 22 november 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij beroepsschrift van 19 december 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 20 mei 2008. Met kennisgeving is eiseres noch haar gemachtigde verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door voornoemde gemachtigde.

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de afwijzing van de aanvraag als volgt gemotiveerd. Eiseres is verwijtbaar ongedocumenteerd, nu reeds in de vorige asielprocedure in rechte is komen vast te staan dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd en onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van haar reisroute, terwijl niet is gebleken dat eiseres alsnog heeft geprobeerd aan identiteits- en nationaliteitsdocumenten te komen. De stellingen dat eiseres in haar land van herkomst besneden zal worden, dat het bloed van haar zoon geofferd moet worden en dat zij problemen met haar familie heeft zijn reeds meegewogen bij de totstandkoming van het afwijzende besluit in de vorige asielprocedure, welk besluit in rechte is komen vast te staan. De vrees dat de dochter van eiseres in Nigeria zal worden besneden acht verweerder ongeloofwaardig. Verweerder verwijst naar de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken van 23 september 2005 en 19 maart 2007 en het US Department of State report 2001 en naar de omstandigheid dat in de vorige procedure is vastgesteld dat de vrees van eiseres voor de Ogboni gemeenschap ongeloofwaardig is, terwijl eiseres thans haar stelling dat leden van dit genootschap deel uitmaken van de autoriteiten en hogere autoriteiten niet nader heeft geconcretiseerd.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat haar aanvraag ten onrechte is afgewezen. Het ontbreken van documenten kan haar niet worden tegengeworpen, nu zij nimmer in het bezit is geweest van identiteits- en nationaliteitsdocumenten en zij voldoende details met betrekking tot haar reis naar voren heeft gebracht. Voorts is de vrees voor besnijdenis van haar dochter geloofwaardig. In Nigeria is besnijdenis staande praktijk, hoewel wellicht verboden door de autoriteiten. Eiseres heeft geen connecties om zich te kunnen onttrekken aan besnijdenis en heeft evenmin adequate bescherming tegen het reële risico op besnijdenis van de zijde van de autoriteiten. Voorts is de vrees van eiseres voor het Ogboni genootschap van belang. Het is bekend dat het genootschap veel macht heeft en leden van het genootschap maken deel uit van de autoriteiten en de hogere autoriteiten. Ten slotte acht eiseres het bestreden besluit in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel, nu verweerder in het besluit niet ingaat op hetgeen eiseres ter onderbouwing van haar asielaanvraag heeft aangevoerd met betrekking tot de omstandigheid dat haar zoon zal worden gedood door het Ogboni genootschap en de problemen die eiseres bij terugkeer zal krijgen met haar islamitische familie in verband met haar huwelijk met een christen.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, verwezen zij onder meer naar de uitspraak van 4 april 2003, JV 2003, 219 en de uitspraak van 21 juli 2003, JV 2003, 432, moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van

het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 4 mei 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, en de bevestiging van deze uitspraak in hoger beroep door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 25 september 2006, in rechte is vast komen te staan dat eiseres toerekenbaar geen documenten aangaande haar identiteit en reisroute heeft overgelegd en dat haar destijds aangevoerde asielrelaas ongeloofwaardig is.

De rechtbank overweegt dat de gronden die eiseres in de onderhavige procedure naar voren heeft gebracht met betrekking tot de vrees voor haar zoon en de te verwachten problemen in verband met haar christelijke echtgenoot, reeds zijn meegewogen in het in rechte vaststaande besluit in de vorige procedure, terwijl eiseres geen nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb aan deze gronden ten grondslag heeft gelegd die kunnen afdoen aan dit in rechte vaststaande besluit.

Ten aanzien van het beroep van eiseres op vrees voor besnijdenis van haar dochter, overweegt de rechtbank als volgt.

De rechtbank stelt vast dat verweerder blijkens de bestreden beschikking de aanvraag van eiseres heeft afgewezen met toepassing van artikel 31, eerste lid, in samenhang met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wegens het toerekenbaar ontbreken van documenten en de omstandigheid dat het asielrelaas van eiseres inzake de vrees voor besnijdenis van haar dochter een positieve overtuigingskracht ontbeert.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000 in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, van 4 mei 2006 en de bevestiging van deze uitspraak in hoger beroep door de Afdeling bestuursrechtspraak van de

Raad van State op 25 september 2006 is in rechte komen vast te staan dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd. Nu gesteld noch gebleken is dat eiseres gedurende haar verblijf in Nederland heeft geprobeerd alsnog aan documenten met betrekking tot haar identiteit en nationaliteit te komen, heeft verweerder eiseres wederom het ontbreken van deze documenten kunnen tegenwerpen. De enkele stelling dat zij nimmer in het bezit is geweest van deze documenten heeft verweerder onvoldoende kunnen achten.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich, gelet op de door eiseres afgelegde verklaringen, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas ten aanzien van de vrees voor besnijdenis van haar dochter geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De verklaringen van eiseres met betrekking tot haar dochter borduren voort op de verklaringen die zij heeft afgelegd met betrekking tot zichzelf en haar zoon. Verweerder heeft hierbij acht kunnen slaan op de informatie in voormelde ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken, hoewel ook in dit ambtsbericht wordt gemeld dat in een regio waar vrouwenbesnijdenis verboden is en de politie optreedt tegen overtredingen geen indicaties zijn dat vrouwenbesnijdenis daardoor significant is afgenomen.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van het relaas van eiseres en kan eiseres op grond van dit relaas geen aanspraak maken op een asielvergunning.

Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

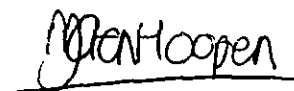
Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

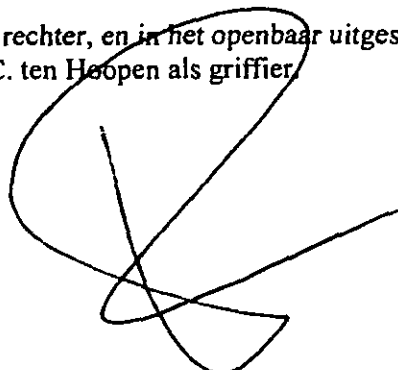
Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.M.L. Veen, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 30 mei 2008, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. ten Hoopen als griffier.

Afschrift verzonden: - 5 JUN 2008

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE ASSEN D.D. 30 MEI 2008, VERZONDEN OP 5 JUNI 2008**

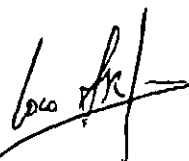
In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas ten aanzien van de vrees voor besnijdenis van de dochter van appellante geen positieve overtuigingskracht uit gaat. In dit verband overweegt de Rechtbank ten onrechte dat verweerder hierbij acht heeft kunnen slaan op de informatie in de ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse zaken, hoewel ook in het ambtsbericht wordt gemeld dat er geen indicaties zijn dat vrouwenbesnijdenis voor het optreden van de autoriteiten significant is afgenomen.

Als grief merkt appellante op dat nu gebleken is dat in het land van herkomst geen indicaties zijn dat vrouwenbesnijdenis significant is afgenomen door het optreden van de autoriteiten, het reële risico bestaat dat het dochtertje van appellante bij gedwongen terugkeer besneden zal worden. Immers, er bestaat in het land van herkomst geen adequate bescherming tegen vrouwenbesnijdenis nu ondanks het optreden van de autoriteiten, vrouwenbesnijdenis niet significant is afgenomen. Nu er geen adequate bescherming bestaat tegen het reële risico op vrouwenbesnijdenis, dient verweerder ervan uit te gaan dat ook het dochtertje van appellante ernstig risico zal lopen bij gedwongen terugkeer. De vrees voor besnijdenis is in casu dan ook reëel. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 30 mei 2008, verzonden op 5 juni 2008 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 27 juni 2008

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Kakes